Ч. 97 Второк 2 (15) мая 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі".

Передплата у Львові в агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциі:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З делеґаций. — Престольна бесіда. — Ворохобня Ашантів).

В суботу о години 4$\frac{1}{2}$ з полудня розпочало ся в Будапешті засіданє австрийскої делеґациї. Провід обняв найстарший віком делеґат бар. Гельферт, по чім приступлено до вибору президента. З голосів одержав пос. Яворский 51, а 4 картки віддано порожні. По промові п. Яворского вибрано віцепрезидентом ґр. Феттера. Вчера в полудне приймав Цісар австрийску делеґацию. На промову президента п. Яворского відповів Цісар так:

„На впевненє вірної преданости і привязаня, які я саме учув, відповідаю словами моеі найщирійшої подяки. Політична ситуация монархії в тих кількох місяцях, які минули від послідної сесиї делеґацийної, не змінила ся. Сердечні відносити до наших союзників, що також з нагоди моеі послідної гостини у Є. Вел. німецкого цісаря в такий величавий спосіб виявили ся, проявляють ся також в знаменитих наших відносинах супротив инших держав, а особливо в порозуміню з державою росийскою у всіх справах, дотикаючих близшого Всходу. — З тоі ситуациї виводжу пересьвідченє, що як доси так і на будуще буде держава тішити ся благословеніем мира. Мій військовий заряд також і в сім році лиш в найтіснійших межах конечности поставив висші жаданя, випливаючі то з давнїйше ухвалених кредитів, то з причини потреби переведеня проб з новими пушками, дальше на закупно пушок і переведенє будівель, бо ті справи не терплять проволоки. Економічне житє в Босні і Герцеґовині обертає ся в межах правильного розвитку. На покритє коштів адміністрациї того краю, як давнїйше так і в сім роцї вистають в цілости власні его доходи. Надіючись, що делеґация возьме ся з патриютичним пожертвованєм за полагодженє предложених законів, витаю панів сердечно.

По принятю делеґациї відбув Цісар cercle і розмовляв з австрийскими і угорскими делеґатами. О парляментарній ситуациї говорив Цісар з Яворским, Абрагамовичем, Цеттером і Штірком. Пос. Демлеви сказав Монарх желанє з нагоди виголошеної бесіди в дебаті над страйком. З послами Триесту розмавляв о другім полученю зелїзничім з Віднем. До угорского делеґата Гарканї'ого сказав Цісар в розмові о будучих нарадах в угорскій делеґациї: Дай Боже, щоби так, як у вас діє ся, було і по тамтій стороні Литави.

Ворохобня Ашантів, котру Англія зразу легковажила собі, зачинає прибирати що раз більші розміри. Англія стоїть супротив неї безрадна, бо всі своі войска вислала до полудневої Африки. Столицю Кумасі, де знаходить ся англійский резидент, окружило 10.000 Ашантів, заосмотрених не лиш в карабіни новоі системи, але навіть в армати. Ціла залога міста складає ся з 18 европейців і 388 краєвих вояків. З тої причини ґубернатор Золотого побережа раз у-раз домагає ся в Льондоні надісланя помочи. Вислана из поміч з Люґос краєва жандармерия перебула дня 30 цьвітня завзяту дводневу битву, в котрій стратила 164 людий в убитих і раненых. Страти ворога, котрий числив 8000 людий, невнвістні. Після послідних телеґрамів, які надійшли до Льондона, форт в Кумасі мав вже попасти ся в руки ворохобників, до котрих прилучило ся ще кілька муриньских племен. Телеґрафічну лінію з Кумасі перервано вже давнїйше. Дуже добре уоружене і неожиданий а рівночасний бунт кількох величезних муриньских племен доказують, що причини тих фактів суть в Европі, де неодній державі залежить на як найбільших клопотах Англії в еі заморских посілостях. Перше підозріне паде очевидно на Францию, котра в послідних часах займає супротив Анґлії неприхильне становище, а розширяючи своі посілости на полудне Альжира, доси не забула за Фашоду.

Новини.

Львів дня 14-го мая 1900.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** подає до відомости: Від тепер можна почтові посилки понад 5 до 10 кільо, в поданем вартости і за посліплатою до 500 франків via Женева посилати до Альжиру, Корсики і Тунїсу. За транспорт посилок до 10 кільо на просторі з Женеви до пристаний альжирских і корсиканьских належитість від ваги виносить 2 К. 30 с., а до самого Альжиру і Корсики (т. е. до місцевостий в нутрі тих країв положених) як також до Тунїсу 2 Кор. 38 сот. Належитість від вартости за той простір виносить до 288 К. (360 франків) 19 с., а до 480 К. (500 франків) 38 с.

3)

Один день на селї.

(З італїяньского — Рената Фучінї'ого.)

(Дальше).

— Бачиш сьвященика, що відправляє службу Божу? То тутешний парох, знаменитий теольоґ, але при тім величезний жерун. Він дуже мене не любить, але від часу, як я вилїчив его з жолудкової недуги, терпить мене.

Парох сидів на своім кріслі за престолом, і зложивши руки на груди, молив ся.

— Але він вже старий — замітив я.

— Має звиж сімдесять літ. А той по правій стороні, то сотрудник — говорив лікар дальше. Виступає против мене, де лиш може, бо я не хотїв ему дати сьвідоцтва лікарского. З парохом не люблять ся. Він найліпший стрілець в цілій околиці. Нарід дуже его любить, бо добре править службу божу і не ганьбить при сповіди.

— Той третий сухий, то другий сотрудник. Добрий чоловік, бідний і дуже трудолюбивий. Удержує стару сестру і двох сестрінців, і не знати з чого він жиє.

— Той четвертий, то брат сінїора Козіма, ти его вже знаєш, і о нім я би тобі дещо розповів, але тепер клякай, давонять.

Ціла громада уклякла, орґани грали торжественно, сьвітло заяснїло в цілій церкві.

Сінїор Козімо усьміхнув ся до мене з свого місця і показав головою на хор, немов би хотів сказати: „Ви чули? Що? Які орґани і який орґаніст!"

— А той в чорній краватцї, що клячить коло сінїора Козіма — говорив лікар дальше — то мельник Стелльоні, член ради шкільної. Сінїор Козімо вибрав его до ради, бо знав, що Стелльоні перший ворог школи, ніколи не буде голосувати на підвисшенє шкільних видатків. І Козімо не помилив ся; Стелльоні ніколи не заглядав до школи. Він каже: аби не встидати ся, бо в школї учать не так як би він хотїв, а злобні язики говорять, що боїть ся, аби не питати дітвору. Але впрочім він добрий чоловік, для кождого прихильний, крім учителя, того блїдого молодця, що стоїть там опертий о стїну — бо учитель поправив раз задачу Стелльонїного сина, котру ему сам батько виробив. Стелльоні спершу лиш жалував [...] теля, але коли справа виясни[...] ся, що учитель добре по[...] жалуванє Стелльоні'ог[...] лиш жде на яку наг[...] ти хлїба.

— Тамто[...] шім рядї на[...] землї в ок[...] ваний но[...] начальн[...]

вати оріхи чолом, а на засіданях ради виступає против всяких предложень сінїора Козіма. Він придбав собі безсмертну славу двома написами: одним на публичній кирници, коли спровадив до неі нову помпу, а другим там в тій каплиці, коли справив до неі за своі гроші нову чашу. Хотів стати начальником громади лише на те, аби поведено від гостинця до его дому нову дорогу; але що того не ухвалено, а поданє о шляхотство відкинено, то він, огірчений тим, зложив свій уряд. Тепер мстить ся тим, що в раді належить до опозициї, ганьбить правительство при кождій нагоді за кожду річ, навіть за то, що моров ушкодив ему молоді шепи.

— І ти сидиш між такими лю[...] відозвавсь я.

— Як бачиш[...]

П[...]

— **Львівский Ставропигійский інститут** дістав від комітету, що займає ся торжеством ювілея ягайлоньского університету, запрошене до участи в торжестві. Інститут ухвалив вислати свого делегата в особі старійшини дра Ісидора Шараневича, вислуженого професора львівского університету.

— **В львівскій Преображеньскій церкві** (при „Народнім Домі") почало ся з весною уставлюванє іконостаса. Партерова часть вже уставлена, робота діяконьских і субдіяконьских дверий кінчить ся, а царских зачинає ся. В суботу зачало ся уставлюванє першого поверха іконостаса, а опісля уставить ся другий. Розуміє ся, що образів ще нема, але стиль іконостаса гармонізує зі стилем цілої церкви.

— **В справі „Рускої Бурси ремісничої і промислової у Львові".** *(Просьба).* Властитель вапнярки в Зушицях коло Мшани під Львовом п. Еплер жертвував в 1899 р. на нашу Бурсу ремісничу і промислову 100 кор. — П. Нагірний подав до відомости прихильників нашого товариства, що оба властителі сеї вапнярки пп. Бавер і Еплер приняли его пропозицию того змісту, що згодились виплачувати в хосен Бурси певну квоту від кождого вагона вапна проданого за его посередництвом, а навіть тогди, коли купуючий вапно просто покличе ся на него або сам заявить, що з сего купна належить ся товариству „Руска Бурса ремісничa і промислова у Львові" признана ними провізия. З уваги на се просить п. Нагірний тих Вп. прихильників нашої Бурси, котрі купують вапно в вагонових транспортах, щоби звертали ся з своїми закупнами лише до фірми Бавер і Еплер, архітектів і властителів вапнярки у Львові, або на его адресу, при чім впевняє, що ціни сего вапна умірені і вибір добрий.

— **Нове товариство кредитове.** На підставі статута з 23 грудня 1899 р., рішенем ц. к. суду краєвого як торговельного у Львові з 12-го січня 1900 ч. фірм. 8/00 вписано в реєстр стоваришень заробкових і господарских, основало ся в Немирові: „Повітове Товариство Кредитове", стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, котрого цілию є: „уділяти своїм членам дешевого і приступного кредиту, принимати до користного обороту капітали за условленим опроцентованем та взагалі сполученими силами доконувати всякі пожиточні підприємства економічні на користь своїх членів". — Один уділ члена виносить 20 кор., вписове 2 кор., одвічальність пятикратна.

— **З Коломиї** доносять, що там розпочала ся карна розправа против Йосля Пеиаха, котрий великою лихвою нищив Гуцулів. Сей лихвар, ще молодий, бо має ледви 30 літ, доробив ся вже великого майна. Оперував він особливо в околици Печеніжина і знищив многих, що попали в его сіти. Акт обжалованя закидує ему 26 случаїв лихви.

— **Страшний злочин,** якого допустили ся родичі на своїй рідній 5-літній дитині, вислідила віденьска поліция. Зьвірскі родичі називали ся Отт. Обоє признали ся до вини аж по довгих викрутах. Спершу заявив батько, що дитина померла в шпитали, а коли се показало ся неправдою, сказав, що недужий синок помер підчас операциї, яку він сам на нім переводив. З боязни перед карою посік він мертву дитину на кусні і спалив в печи. При розборі попелу показало ся, що попіл дійстно походив з людских костий, а по дальших доходженях викрила поліция, що родичі допустили ся на своїй дитині злочину убийства. Старша сестричка жертви батьківскої руки заявила, що бачила, як еї батько приступив до ліжка недужого еї братчика і чимось тяжким ударив дитину в голову, а опісля прикрив его покривалом.

— **Новий ратунковий прилад,** що хоронить людий від утопленя, і то навіть таких, котрі зовсім не вміють пливати, випробовано недавно в купелях Діяни у Відни. Сей прилад винайшов поручник маринарки Крсяє де Ірса, а зладив его в той спосіб, що він ділає автоматично. Цілий прилад есть об'ємом трохи більший від пушки на папіроси, а важить 120 гр. Занурений під воду наповняє ся воздухом і удержує чоловіка на поверхни води.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового"** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий" *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім" на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового" у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти") Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

— **Студінь в маю.** Студені сьвяті записали ся в памяти сего року як рідко коли. В кількох послідних днях була така студінь як би то мала наставати зима а не літо. В Сколім, коло Делятина, Тартарова, в Янові коло Львова, в Загірю і т. д. упали сніги. Вчера і позавчера були сильні приморозки майже в цілій середній Европі наробили так само як у нас великої шкоди в садах і в поли. Із Сан Вайт в долішній Австриї, де управляють виноград, заалярмувала тамошна сторожа пожарна, котра есть заразом і сторожею від морозів, селян господарів в ночи щоби ішли „палити іней". Люди поровставляли ся зараз в ріжних місцях і позапалювали приготовлені вже наперед купи хворосту, щоби робити дим, котрий би хоронив виноград і садовину від морозу. Але вже о 4 год. рано показало ся, що все було на дармо. Настало було два степені морозу. Шкода в садах виноградских і на поли ще не обчислена але доходить до многих тисячів. В Альтенмаркт було навіть 4 степені (Реом.) морозу. Люди плачуть, бо щезла була надія на добрий рік. Селян бере ся розпука. Оттак діє ся в краях де господарі, селяни і взагалі всі жителі мають ся далеко ліпше як у нас. А щож казати о біді та нужді, яка жде у наших господарів? А всеж-таки не треба тратити надії та відваги, лиш з подвійною силою і енергією брати ся направляти лихо, якого наробила маєва студінь.

— **Бальони в наукових цілях і тучеве стріляне.** В суботу дня 12 с. м. пущено рівночасно в Штрасбурзі, Відни, Берліні, Петербурзі і т. д. бальони у воздушну подорож на укову. У Відни пущено два бальони. Перший „Ювилейний бальон" з поручниками Шроттом і Мікосом полетів о 4 год. 45 м. В лодці бальона був ще й асистент метеорольогічного інститута др. Біркер. Скоро лиш бальон пущено, вітер его зараз вхопив і поніс на північ. Бальон сей має задачу летіти воздухом як найдовше. Другий бальон „Відень" пущено о 8 год. Він полетів в ту саму сторону і підніс ся борзо дуже високо. В сім бальоні були поручники Штавбер і Салентен а бальон має задачу летіти о скілько можна як найвисше. Задля того викинено борзо баляст з бальона. Оба бальони суть заосмотрені всілякими приладами, щоби можна міряти воздух і означувати в нім всілякі з'явища і свойства его. З другим бальоном сполучено ще инший цікавий дослід. Як звістно відбуває ся в деяких краях коронних, н. пр. в Стириї тучеве стріляне, котре має на цілі розганяти тучеві хмари. Отже на площи вправ відділу воздухоплавців уставлено великий моздір наставлений отвором простісенько в гору. Коли бальон „Відень" підлетів в гору, стрілено за ним 50 разів з моздіря. Проби сї стоять в звязи з пробами тучевого стріляня.

---

*

В хвили, коли ми ішли до стола, ущипнув мене сініор Козімо в рамя і крикнув:

— Нині будемо веселити ся, славно, славно!

Сініора Флявія повторила вже шестий раз, що мушу вдоволити ся чим небудь, бо они варили обід як звичайно.

— Алеж прошу! — сказав я удаючи обидженого, а в дійстности тому, що справді не міг нічого иншого сказати. Панна Олімпія поглянула на мене любовним поглядом і дала мені китицю цьвітів. Ми увійшли до їдальні, де стояв стіл сьвяточно заставлений, що цілком не вказувало на „звичайний" обід.

— Сюди — сказав сініор Козімо. — Про-... з всяких заходів; обід короткий, лож-... салати, дві, три инші дрібниці

...тву.

...комна-

...тав, що властиво хлопець сказав. Мій підступ мав дуже добрі наслідки, бо ціле товариство наразо живило ся і повеселіло, тим більше що в тій хвили появив ся і Ґостіно з вазою зупи.

Сініора Флявія прикликала его зараз і шепнула ему щось до уха. Зараз потім явив ся Ґостіно вже в блюзі і в капелюсі на голові. Сініора Флявія знов его прикликала і коли він відтак прийшов з мясом, не мав вже капелюха на голові. Він поглядом спитав господиню: „Чи добре?" а она притакнула головою. Але сініор Козімо сказав ему своїм поглядом, що повинен би сам знати о таких річах. Ґостіно лиш здвигнув плечима, номов би хотів сказати, що має вже досить тої історії і попросив мене взяти ще трохи курки.

Та чемність зі сторони Ґостіна була знаком нападу на мою особу. Вино почало вже розбирати всїх, а найбільше сініора Козіма. Якийсь селянин прийшов з вістию, що в сильках о. сотрудника зловило ся сім птахів, а та вість додала і ему веселого настрою, так що я ...пинав ся в страшній небезпечности.

...висипав на мій таріль цілий по-... ...ніор Козімо наложив відтак ...ні, так що й ланцуховий ..., а навіть сотрудник ... мяса.

... не смакує.

І знов — цілий кусень воловини на то. І я мусів всьо то їсти, при чім заєдно журив ся, що „то ще нічого". І справді появив ся цілий ряд найріжнійших печень... Я вже тріскав... А всього мусів пробовати... всього! Одно тому, що то їло ся з карафіолами, які лише що доспіли, друге аби не зробити господини нечести, тамто длятого, що подавано его з шпинатом, що також був ще рідкий, четверте, бо сініоріта Олімпія робила до того сос... Боже! Вже більше не можу! Я так об'їв ся, що просто вже тріскав, а тут нападали на мене з усїх сторін з чим раз більшою упертостию і то сініор Козімо докладав ложку ярини, тому що то легка страва, то сьвященик кусник мяса, кидаючи его з далека, а між тим Ґостіно стояв за моїми плечима і заєдно приповідав, що я нічого не їм, а сініора Флявія нарікала, що видко обід мені не смакує.

— Іде жарене, буде конець!

Але з жареним прийшли і фляшки. Сьвященик вхопив одну, сініор Козімо другу а Ґостіно вхопив фляшку шампана.

— Чекай, ні, ні... чекай, Ґостіно! — скрикнули пані і стали засланяти ся серветами. А сініор Козімо наставив свою фляшку і крикнув:

— Ґостіно, давай сюди, бо буде як послідного разу. Дивіть ся — обернув ся до мене — бачите он-там на столи? Побачите яка з тим робота. Дай сюди, Ґостіно, я сам отворю.

І вставши, держав фляшку в руці та глядав місця в комнаті, де могло би вино виляти ся, щоби нічого не ушкодило. Але тако-

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелізниць державних оповіщує: З днем 1. мая 1900 отворено часть шляху Евле-Вран на зелізници льокальній Черчан-Модран, в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Празї. — Стацию Давле уряджено для загального руху а з перестанками Лук-Меднік і Піковіц тілько для руху особового і пакункового.

Дотеперішну назву стациї Мор. Лїбенталь на зелїзници льокальній Роберсдорф-Гоценпльоц, змінено з днем 1 мая с. р. на: Лїбенталь австр. Шлезія".

З днем 1. мая с. р. змінено назву стациї: „Блїзова-Бішофтайніц" на шляху Прага-Фірт, на: „Блїзова".

Телеґрами.

Будапешт 14 мая. Вчера по полудни виїхав Цїсар до Ґеделє і верне в четвер.

Будапешт 14 мая. До буджетової комісиї вибраної австрийскою делеґациєю а зложеної з 21 членів, вийшли пос. Залеский, ґр. Дідушицкий, др. Козловский і Поповский, а до комісиї петицийної, зложеної з 9 членів др. Вайґель і Вахнянин. Комісия буджетова збирає ся нині. На порядку дневнім стоїть прелїмінар міністерства справ заграничних.

Льондон 14 мая. Робертс займив Кронштадт без опору. Президент Штайн заки виїхав з Кронштадту оголосив місцевість Лїндлей осїдком правительства. — Ґенерали Бота і де Вет стоять на чолї ораньских Бурів.

Табанчу 14 мая. 14 мая. Бури уступили на північ і обсадили хребет гір Маюля.

Надіслане.

— „**Краєвий Союз кредитовий**" видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . .	аркуш	по	5	сот.
2. Замкнення місячні . . .	„	„	5	„
3. Інвентар довжників .	„	„	5	„
4. „ вкладників .	„	„	5	„
5. „ уділів . .	„	„	5	„
6. Книга головна	„	„	5	„
7. „ ліквідацийна .	„	„	5	„
8. „ вкладок щадничих	„	„	6	„
9. „ уділів члєньских	„	„	5	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10, I. поверх.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміння поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівцїв
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави
		а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівцїв
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.2[illegible]	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/$[illegible] дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неді[illegible]
	7·24	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до ^{3}[illegible]
	8·50	„ Брухович від $^{1}/$[illegible] ^{15}[illegible]
8·40		[illegible]

го місця не було. В горі стеля, не підлові диван, напротив него пані, що закрили лиця серветами і заткали уши пальцями, по правій стороні сьвященик і стіл з тїстами...

— До вікна, прошу пана, до вікна! — крикнув Ґостіно.

— Славно, Ґостіно! — І він приступив до вікна, але по якімсь часї крикнув:

— До чорта! А то що таке?

І аби лїпше пересьвідчити ся, почав тягнути за корок, що вкінци випав з фляшки цїлком легко і без гуку.

— Другу фляшку, Ґостіно, скоро!

Прийшла друга; але скоро лиш сінїор Козімо перерізав дріт, наступла катастрофа. З шумом вибухло вино з фляшки і сінїор Козімо, що бігав довкола, щоби оминути місце, де мігби наробити шкоди, змочив замість того всьо, між тим і сьвященик, котрому вино обмило цїлу шию, кляв а пані з криком поховали голови під стіл.

— Иншу, Ґостіно!

— Нї, нї, бачите, сінїоре Козімо!

— Козімо! дай спокій! кричали пані.

— Ти здаєть ся одурів! — воркотів сьвященик.

Але сінїор Козімо, що не хотів дати завстидати ся, упер ся і вкінци єму удало ся вийти в цїлї справи з честию. Ґостіно приніс третю фляшку і єї отворене пішло незвичайно гладко. Цїле товариство відітхнуло.

Але напад на мене повторив ся з підвійною силою, тим більше що всїм вернув добрий настрій, по щасливім отвореню третої фляшки.

Передомною стояв нараз цїлий таріль всяких птиць, що злетїли ся з усїх сторін. Одну кинув менї навіть малий хлопець в лице і цїла родина почала сьміяти ся з дотепу дитини. І то всьо мусїв я також з'їсти...

— Без хлїба!

— Так, до чорта з пекарями! — крикнув я сьміючать, але в души мало не плакав. Відтак уперла ся сінїора Олїмпія, аби я взяв від неї одного пташка.

— То мале і дуже делїкатне — сказала.

— Вам не можу відмовити. — Але в души погадав собі: „То вже послїдний.

— Буду вам дуже вдячна.

І усьміхаючи ся дивила ся поза мене. Я відвернув ся і побачив сьвященика, що держав в руці за ноги два птахи і кидаючи їх менї на таріль сказав сухим голосом:

— І менї не відмовите. Їх я нинї рано зловив, они товсті і сьвіжі. Таких не дістанете і в містї.

Відтак прийшла салата з твердими я[illegible] цями, відтак... слава Богу, був конець. А[illegible] гадаю, що і мої побідники не мали [illegible] тїшити ся з своєї побіди. Б[illegible] ли, лиця їх були споче[illegible] одна Олїмпія усьміха[illegible] бо думала над яко[illegible]